

1η Μάη

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ - Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Η φετινή επέτειος της Εργατικής Πρωτομαγιάς μας βρίσκει μέσα στην κρίση της πανδημίας.

Μια κρίση που ο λαός μας αντιμετώπισε με ψυχραιμία και ευθύνη, με εμπιστοσύνη στις υποδείξεις των ειδικών επιστημόνων. Με θετικά αποτελέσματα για την προστασία της Δημόσιας Υγείας.

Αξιζει να πούμε ένα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ σε όλους τους ανθρώπους, γυναίκες και άντρες, που έδωσαν την μάχη στην πρώτη γραμμή σε αντίξοες συνθήκες, μη έχοντας πάντα τα αναγκαία μέσα για την αυτοπροστασία τους, στα Δημόσια Νοσοκομεία, στα Super Market, στα Φαρμακεία, στις τράπεζες, σε όλες τις επιχειρήσεις που λειτούργησαν για να γίνει πράξη το «Μένουμε σπίτι». Όπως και στις τις γυναίκες που όλη αυτή την περίοδο στηρίζουν τις οικογένειές τους, τους γονείς και τα παιδιά, συμβάλλοντας καθοριστικά στο να αντέξουμε στον εγκλεισμό και τα περιοριστικά μέτρα.

Τα διδάγματα της πανδημίας ανέδειξαν τον αναντικατάστατο ρόλο του κράτους, για την καθολική παροχή των Δημοσίων αγαθών και την προστασία των πολιτών, ιδιαίτερα των ασθενέστερων.

Ανέτρεψαν όλη την νεοφιλελεύθερη προπαγάνδα κατά του Εθνικού Συστήματος Υγείας και υπέρ της ασύδοτης αγοράς, που δήθεν θα έδινε σε όλα λύσεις.

Η πανδημία φέτος, περισσότερο από ποτέ, ανέδειξε την ανάγκη εφαρμογής της κείμενης νομοθεσίας για την Υγιεινή και Ασφάλεια στους χώρους εργασίας και τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζουν στην διασφάλιση της υγείας των εργαζομένων οι ειδικοί γιατροί εργασίας.

Βγαίνοντας από την πανδημία θα αναμετρηθούμε με τα μεγάλα προβλήματα που αυτή δημιούργησε.

Στην Οικονομία, στις επιχειρήσεις, στα μαγαζιά, στην εργασία μας.

Οι προβλέψεις των Διεθνών οργανισμών είναι ζοφερές.

Υφεση, κλείσιμο επιχειρήσεων, μείωση εισοδημάτων, ανεργία.

Ήδη τα στοιχεία ΕΡΓΑΝΗ του Μαρτίου κτυπάνε την καμπάνα.

42.000 περισσότερες απολύσεις από προσλήψεις σε μισό μήνα πανδημίας.

Και οι συνθήκες για τις γυναίκες θα είναι ακόμη πιο δύσκολες.

Γιατί σε όλες τις κρίσεις-και στην προηγούμενη του 2008- οι γυναίκες είναι τα πρώτα θύματα.

Η πλειοψηφία των ανέργων είναι γυναίκες. Το ποσοστό των ανέργων γυναικών ανέρχεται στο 63,15% τον 3^ο μήνα του 2020, ενώ το ποσοστό που αναλογεί στους άνεργους άνδρες είναι 36,85% αντίστοιχα.

Πρώτες οι γυναίκες στις απολύσεις, στις ελαστικές μορφές απασχόλησης, στην μείωση των αμοιβών, στην πίεση στους χώρους δουλειάς.

Και ακόμη χειρότερα για όσες έχουν την ευθύνη των μονογονεϊκών οικογενειών, που παράλληλα αντιμετωπίζουν τις συνέπειες της πανδημίας στην εκπαίδευση και τις κοινωνικές υποδομές.

Σε αυτές τις συνθήκες η Ευρώπη, αλλά και οι Κυβερνήσεις δεν μπορεί να παραμένουν παθητικοί παρατηρητές.

Η Ευρώπη οφείλει γενναία χρηματοδότηση από τον Ευρωπαϊκό προϋπολογισμό και ιδιαίτερη μέριμνα για τους/τις πιο αδύναμους/ες. Να προχωρήσει με ένα Ευρωπαϊκό Σχέδιο Μάρσαλ στην ανασυγκρότηση της οικονομίας, στην ενίσχυση της απασχόλησης, στην αντιμετώπιση των ανισοτήτων που διευρύνονται.

Η Ελληνική Κυβέρνηση, με τις μέχρι τώρα εξαγγελίες της και τα πρωθυπουργικά διαγγέλματα δείχνει ότι η επόμενη μέρα θα είναι πολύ δύσκολη για τους/τις ανθρώπους της εργασίας. Η υποκριτική δήθεν στήριξη του ΕΣΥ με προσωπικό συμβάσεων ορισμένου χρόνου, η επιδότηση της ανεργίας, το φιάσκο με την οικονομική ενίσχυση του επιστημονικού κόσμου, η επιστροφή σε μισθούς 533 ευρώ, η πρόθεση κατάργησης των συλλογικών συμβάσεων είναι ενδεικτικά κάποια από τα επώδυνα μέτρα της επόμενης μέρας.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση να λάβει ΤΩΡΑ, γενναία, στοχευμένα μέτρα για την επανεκκίνηση της Οικονομίας, την αποτροπή των απολύσεων, με επιδότηση της εργασίας, την στήριξη των εργαζομένων, των μακροχρόνια ανέργων, των Μικρομεσαίων, των αγροτών, των ελληνικών νοικοκυριών. ΤΩΡΑ γιατί αύριο θα είναι πολύ αργά.

Γιατί αν η οικονομία και η Κοινωνία καταρρεύσουν, θα βρεθούμε πάλι σε καθεστώς Μνημονίων και το κόστος της ανόρθωσης θα είναι δυσβάστακτο και θα πλήξει τους/τις αδύναμους/ες.

Έχουμε μπροστά μας ένα δύσκολο δρόμο.

**Η δική μας απάντηση είναι ΜΙΑ:
Ν' ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΔΥΝΑΜΙΚΑ, Ν' ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΕΝΩΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΝΑ
ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΥΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ.**

- Απέναντι στις μεθοδεύσεις των απολύσεων, της μείωσης των μισθών, της κυριαρχίας της μερικής απασχόλησης.

Διεκδικούμε

Ένα Πρόγραμμα Επιδότησης Εργασίας, που στηρίζει τις επιχειρήσεις, στις δύσκολες ώρες, απαγορεύοντας όμως τις απολύσεις και τις δυσμενείς αλλαγές στις συμβάσεις.

- Απέναντι σε όσους θέλουν να μας στείλουν στην «εργασία από το σπίτι», αλλά χωρίς δικαιώματα, ωράρια, ασφάλεια.

Διεκδικούμε

- Πλήρη απασχόληση σε συνθήκες υγιεινής, ασφάλειας και προστασίας, με ίσες αμοιβές για ίσης αξίας εργασία και σεβασμό στα δικαιώματα μας.
- Νομοθέτηση αυστηρών όρων για την τηλεργασία, με προστασία και κατοχύρωση των δικαιωμάτων-ιδίως των γυναικών.
- Αξιοποιούμε τις δυνατότητες της ψηφιακής εποχής για την βελτίωση της ζωής μας, όχι για μεγαλύτερη εκμετάλλευσή μας.
- Απέναντι στις συντηρητικές και νεοφιλελεύθερες λογικές, που τα «δίνουν όλα» στην αγορά

Διεκδικούμε

Ένα Σύγχρονο Κοινωνικό Κράτος, με φροντίδα για την οικογένεια, την μητέρα, με καθολική παροχή ποιοτικών υπηρεσιών Υγείας, Πρόνοιας, Παιδείας, Ασφάλισης για όλους/όλες τους/τις πολίτες. Με δημόσιες πολιτικές αντιμετώπισης της φτώχειας και μείωση των ανισοτήτων σε όλους τους τομείς. Ανάπτυξη και Κοινωνία πάνε μαζί. Αυτό έγινε απόλυτα σαφές μέσα στην κρίση.

- Απέναντι στις λογικές που μας περιθωριοποιούν ως γυναίκες κάνοντας μας πιο ευάλωτες στη βία και την σεξιστική συμπεριφορά

Διεκδικούμε

Την άμεση έναρξη διαλόγου και την δρομολόγηση των διαδικασιών για την κύρωση της Σύμβασης της Δ.Ο.Ε. ILO C190 για την «καταπολέμηση της βίας και της παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας». Η Σύμβαση αυτή σε μεγάλο βαθμό αφορά εργαζόμενες. Κάτι άλλωστε στο οποίο προτρέπει τα κράτη μέλη και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στη «Στρατηγική της για την Ισότητα των Φύλων 2020-2025» (COM 2020 152/5.3.2020

Διεκδικούμε

Να εφαρμοστούν άμεσα μέτρα και πολιτικές για τις γυναίκες πρόσφυγες, μετανάστριες, φυλακισμένες που βιώνουν την πανδημία σε απάνθρωπες συνθήκες, με απουσία μέριμνας για την διασφάλιση της υγείας τους και των παιδιών τους.

Να ξεκινήσει άμεσα η διαδικασία ένταξης προσφύγων και μεταναστών, και ιδιαίτερα των γυναικών, στην ελληνική κοινωνία, και όσων προσφέρουν υπηρεσίες σε οικογένειες ως οικιακοί βοηθοί, φροντίδας ηλικιωμένων κ.ά. «αόρατες» και ξεχασμένες και στις συνθήκες του COVID-19.

Κανένα αύριο, κανένα μέλλον, δεν μπορεί να οικοδομηθεί πάνω σε ερείπια.

Με τις γυναίκες στο περιθώριο.

Η 1^Η ΜΑΗ ΑΣ ΓΙΝΕΙ Η ΑΦΕΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΜΑΣ.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ, ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΕΥΘΥΝΟΤΗΤΑ, ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ.